

Katoliškim društvom! Katoliško prosvetno društvo v Pečarovcih v Prekmurju vam je poslalo loterijske srečke. Ker jih do sedaj niste vrnili, jih boste gotovo obdržali in vas prosimo, da nam čimprej nakažete denar, ker bo žrebanje nepreklicno 31. decembra. Za 4 din lahko dobite vrednost 4000 din. Ne zavržite nas v naši potrebi! Pomagajte nam, saj ste nam bratje in sestre!

*

Dravograd. V nedeljo 5. decembra smo imeli prvi občni zbor fantovskega odseka v Dravogradu. Fant iz Dravograda in sosednih župnij so se v lepem številu udeležili.

Selnica ob Dravi. Društveno življenje se pri nas bujno razvija. Praznik Brezmadežne so naši fantje in dekleta kar najslovesneje obhajali. Ganljivo je bilo, ko so jutraj fantje v lepem dvoranu prisostvovali sv. maši in vsi do zadnjega pristopili k obhajilni mizi. Popoldne je bila izvenekvna proslava Brezmadežne. Vkljub slabemu vremenu je bila dvorana kmalu polna. Potek proslave je na vse napravil najgloblji vtis.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Marijin praznik sta naši mladinski organizaciji, fantovski odsek in dekliška Marijina družba z dekliškim krožkom, na prav slovesen način praznovali. Med drugo sv. mašo so pristopili v velikem številu k skupnemu sv. obhajilu. Po večernicah so se fantje in dekleta ter njihovi starši zbrali v društvenem domu, kjer so na odru dekleta priredila lepo igro »Marija v gozdu«. Dekleta so v tej igri s svojimi vlogami jasno dokazala, kako Marija rada pomaga v težavah in bridkosti človeku, kateri se z iskreno prošnjo in zaupanjem k Njej zateče. Tako so naši fantje in dekleta ves ta dan posvetili Mariji. Posnemajte jih tudi ostali!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Na praznik Brezmadežne je bila naša dvorana natlačeno polna njenih častilcev, ki so se udeležili marijanske akademije. Ljubki so bili nastopi otrok, navduševalen slavnostni govor, posebno pa so dopadli teledadni nastopi naraščaja, fantovskega in dekliškega odseka. Le tako vrlo naprej! — Na Stefanovo bomo po 12 letih zopet gledali ganljivo igro »Zrtev spovedne molčečnosti«, za katero je veliko zanimanja. Saj pa to tudi zasluži! Takrat na veselo svidenje v največjem številu!

Sv. Lov enc na Dravskem polju. Praznik Brezmadežne je poleg tridnevne naše mladina lepo proslavila s skupnim sv. obhajilom. Fantje so pa pripravili še posebno proslavo z lepo igro »Luč z gora«, ki je zaslužno vzbudila veliko zanimanje. Tembolj nas je veselilo, ko smo videli, kako so pri tej prireditvi v lepi slogi sodelovali fantje iz vseh vasi od zgornjega do spodnjega konca fare. Tako je prav! Naprej v tem duhu — vam in fari v radost in ponos!

Sv. Marko pri Ptuj. Praznik Brezmadežne je praznik vseh katoliških organizacij, posebno Marijinih družb in vrteev. Tudi pri nas smo ga proslavili prav lepo. Zjutraj pri sv. maši smo imeli skupno sv. obhajilo, popoldne pa so priredila dekleta Marijansko akademijo. Kot uvod je bilo par deklamacij o Brezmadežni in lep govor g. kaplana Rojhta. Nato so pevke pod vodstvom g. kaplana krasno zapele dve Sattnerjevi pesmi. Sledila je igra otrok, nato pa igra »Ljudmila«. Vsi nastopajoči so se prav dobro odrezali.

Velika Nedelja. Dramatski odsek igra na sveti večer pred polnočnico Meškov misterij »Henrik, gobavi vitez«. Začetek ob pol devetih zvečer. Ponovitev bo na Stefanovo ob treh popoldne. Za večerno predstavo na sveti večer se bodo dobile vstopnice v predprodaji pri g. Mediku. Kdor se

Priporočamo naše liste:

Tedniki:

SLOVENSKI GOSPODAR, izhaja vsako sredo, 16 strani in stane letno Din 32, polletno Din 16 in četrtletno 9 Din.

NEDELJA, verski tednik katoliških Slovencev, izhaja vsak četrtek na 16 straneh, stane letno le 24 Din, polletno 12 ali mesečno Din 2.

Mesečniki:

KRALJESTVO BOZJE, Slomšekov list, ki piše predvsem o delu za beatifikacijo Slomškega in Ciril Metodovi Ideji, stane letno Din 15.

NAS DOM, list slovenske družine, za razvedrilo in zabavo, bogato ilustriran, uganke itd. z nagradami. Izhaja mesečno in stane letno Din 20.

KMEČKA ŽENA, list za priprosto gospodinjstvo. Izhaja vsak mesec, ima vsakokrat poleg primernega čtiva tudi kuhinjske recepte za kuharice. Letno stane Din 20.

Vsi ti listi imajo upravo v Mariboru, Koroška cesta 5, in se lahko naročijo na tak način, da se piše na upravo lista dopisnico, nakar pošljemo en izvod s položnico.

hoče udeležiti večerne predstave, naj si vstopnico pravočasno oskrbi. Vabi odbor.

Sv. Jurij ob Ščavnici. V sredo 8. decembra: dež, sneg, voda, biato. Kljub temu pa je bil ta dan za našo župnijo lep. V Marijino družbo je bilo sprejetih 30 mladih deklet. Popoldne pa je bila v dvorani proslava narodnega zedinjenja: živa slika, deklamacija in govor župana g. Antona Koroška. Sledila je proslava Brezmadežne, potem pa krasna, času primerna verska drama »Garcia Moreno«. Dokaz, da se je igra dobro igrala in da je res zanimiva, je to, da je vladala med igranjem v dvorani taka tišina, kakor še menda nikdar doslej. Ta igra je bila krstna predstava samih mlajših igralcev, od katerih jih je polovica prvič nastopila na odru. Odrski novinci se zavedajo, da je bilo njihovo igranje tuintam pomanjkljivo, čeprav jih je ljudska kritika pohvalila. Fantje so torej začeli. Kaj pa dekleta, ki jih je trikrat več?! Sedaj imajo one pravico zahtevati, da se iz njihove društvene vrste poiščejo igralški talenti in se jim da prilika za učenje in nastop.

Slov. Konjice. Veliko nalogo si je prevzelo Katoliško izobraževalno društvo, ko se je odločilo, da uprizoni na Stefanovo veličastno Gregorinovo božično dramo »Kralj z neba«. »Kralj z neba« je

eno izmed najbolj znanih dramatskih del najnovejšega časa. Slika nam v krepkih potezah razvzeto dobo rimskega časa na eni strani ter hrepenenje zaslužjenih mas po Odrešeniku na drugi strani. Za dramo vlada veliko zanimanje, zato se je društveni odbor odločil, da se bo uprizonitev ponovila v nedeljo 2. januarja in na praznik 6. januarja 1938. Opozarjamo sosedna društva, da pravočasno prijavijo udeležence, da bomo vedeli razpolagati s sedeži. Cena sedežem je 15, 10, 7 in 5 din. Stojišč ni.

Sv. Jurij ob Taboru. Val mladinskega katoliškega gibanja, ki se tako lepo širi po naši domovini, je zajel tudi mladino naše župnije. Celje z nadškofom Jegličem je dalo prvi močnejši pogon, priprave za prosvetni tabor 12. septembra je to še bolj razgibalo. Navdušenje je prišlo. In potem smo šli na tiho notranje delo. Otroško ljudsko petje pri šolski sv. maši, ljudsko petje odraslih vsako prvo nedeljo v mesecu, ustanovljeni fantovski odsek in dekliški krožek, novoustanovljeni mladinski tamburaški zbor in fantovski pevski zbor, popolna notranja prenovitev Katoliškega doma — vse to so prvi vidni plamenčki ognja, ki žari v naših dušah. Začetne težave so premagane in nadaljnje delo bo že lažje. Vzbuja se v nas farni-občestveni, da, družinski duh. Vsi smo kot ena velika družina — Brezmadežno smo že hoteli počastiti v tem občestvenem duhu: vsi moramo biti zraven v medsebojni bratški in sestriški povezanosti: Marijina družba, dekliški krožek, cerkveni pevski zbor, Marijin vrtec in fantovski odsek. Priredili smo farno marijansko akademijo 8. decembra v velikem obsegu. Spored je bil bogat in prisrčen. Pri vsej prireditvi je sodelovalo in na odru nastopalo 90 šentjurčanov. Zelo razveseljivo je bilo to, da so starši in sploh župljani pravilno razumeli delo naše mladine pri akademiji. Vkljub skrajno slabemu vremenu, ko je voda kar stala po cestah, vkljub dežju in snegu so ljudje popolnoma napolnili dvorano Katoliškega doma. Nekateri sploh niso mogli dobiti prostora in so se zato morali vrniti domov. To razumevanje starejših je dalo mladini novih moči in novega poguma: saj vidi, da ni sama, ampak da ima v njih močno oporo. Iskrena hvala jim!

Sv. Jurij ob Taboru. Farna marijanska akademija. V nedeljo 19. decembra bo naše katoliško prosvetno društvo ponovilo na splošno željo faranov ves spored farne marijanske akademije, ki se je vršila v tukajšnjem Katoliškem domu 8. decembra, na praznik Brezmadežne. Sodelujejo vsa naša farna katoliška društva. Spored je zelo pester, obsegajoč pesmi, deklamacije in krasno igro »Sultanova hči in dobri vrtnar«. Vabimo domačine kakor tudi sosednje fare (Vransko, Gomilsko in Braslovče) k veliki udeležbi. Začne se točno ob treh popoldne.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Anton na Pohorju. Kadar se naši zvonovi oglasijo, vselej prislušneje Antončani, kajti zvonovi jim oznanjajo ali veselje ali žalost ali praznik ali — smrt. V petek 9. decembra na večer so se spet oglasili v znamenje, da je nekdo zapustil to solzno dolino, toda njih glas ni bil žalosten, marveč poln tihega zmagooslavja, saj se je združila očiščena duša Jožefa Gašper po šestletnem mučeništvu s svojim božjim ženinom. Na Kraljevo bo šest let, ko se je vlegla Pernikova Jožefa, da je počasi pila iz keliha trpljenja. Gospod Jezus pa ji je s pogostim prejemanjem sv.

obhajila dal moč in milost potrpežljivosti. Udana v božjo voljo je trpela celih šest let, priklenjena na bolniško posteljo. Dne 9. decembra pa je do-trpela ter se preselila v nebeško domovino, kjer ni solz, ne trpljenja. Njena zadnja želja je bila: »Ohlecite mi belo obleko, a v roke mi dajte poleg oguljenega rožnega venca rož!« Le čista duša si sme ob smrtni uri želeli kaj takega. Počivaj sladko na Srcu svojega nebeškega ženina! Nam pa bodi zgled, kako si naj služimo nebesa!

Otiški vrh. Sredi novembra smo spremili k večnemu počitku Pokrznik Franca. Istega dne

smo pokopali tudi »Bavhovega bajtarja«. Dne 4. decembra nas je zapustil J. Vrhovnik, bivši posestnik in gospodar lepega Otiškega posestva. Istega dne se je poslovil od nas krojač Jurij Pešl. Dalje časa je bil slab, pri zavesti pa je bil do zadnje ure. Dne 7. decembra smo ga spremili na njegovi zadnji poti z veliko udeležbo znancev in prijateljev. Bog bodi rajnim milostljiv sodnik — žalujočim ostalim pa naše sožalje!

Noršinci pri Ljutomeru. Tužni glas je zadonel iz lin vaške kapelice 5. decembra ter naznanil smrt očeta Franca Vaupotič iz Noršincev. V visoki starosti 83 let ga je Vsemogočni poklical iz doline solz v nebeški raj. Blagopokojni je bil dober gospodar, krščanski oče svojih otrok, od katerih je najmlajša redovnica v Slovenski Bistrici, ter je bil priljubljen pri vseh, ki so ga poznali. Pred vojno je bil član trške godbe Ljutomerske. Zadnje čast mu je izkazala gasilska četa, mestna godba in veliko število sorodnikov in prijateljev. Rajnemu naj bo Bog plačnik — ostalim pa naše sožalje!

Sv. Barbara v Halozah. Dne 5. decembra je umrl in je bil 7. decembra pokopan Franc Petrovič, posestnik iz Paradiža, oče tukajšnjega g. poštarja. Naj počiva v miru, preostalim pa naše sožalje!

Sv. Barbara v Halezah. Dne 8. decembra je umrla znana trpinka, vdova Marjeta Tmeršič iz Malega Paradiža, v 82. letu starosti. V mladih letih je bila cerkvena pevka za časa znanega g. župnika in državnega poslanca Božidarja Rajčca. Lepe tolažilne besede ji je v slovo govoril domači g. župnik. Cerkevne pevke so ji zapele ob grobu poslovilno pesem. Vsem obiskovalcem in dobrotnikom Bog plačaj! Rajnici želimo večni mir in pokoj — žalujočim naše sožalje!

Sestrže. V petek 26. novembra je Vsemogočni poklical na večno plačilo posestnika in cerkvenega ključarja Janeza Vedlin iz Lešja, v starosti 71 let. Njegov življenjski cilj je bil »Vse za Boga«, katerega je nad vse ljubil. Kot vreden sin sv. Frančiška je zvesto spolnjeval pravila tretjega reda, katerega ud je bil. Z rožnim vencem v roki, v srcu pa Boga, je hodil na delo, zato je mir božji počival nad njegovo hišo in družino. Dolgih 25 let je bil cerkveni ključar ter je kot tak mnogo pripomogel za čast in lepoto hiše božje. Rad je prebiral »Slov. gospodarja« in druge katoliške liste, saj ga je smrt našla pri čitanju. Kako so ga ljudje spoštovali, je pokazal njegov pogreb, ko ga je spremila na božjo njivo mladane vsa fara. G. župnik se je v lepem govoru poslovil od njega. V imenu Prosvetnega društva, čigar član je bil rajni, je g. Korošec v lepih besedah orisal pokojnikovo delo na prosvetnem polju. Pevci Prosvetnega društva so se od umrlega poslovili z žalostinko. Počivaj v miru, dragi Janez — preostalim pa naše sožalje!

Skorno pri Šoštanjju. Po kratki in mučni bolezni je 5. decembra umrl v starosti 59 let Jože Navodnik, posestnik v Skornem. Rajni je bil vesele narave, dober gospodar in dober katoličan. Skozi pet let je bil ključar cerkve Sv. Antona, kateri je vzorno gospodaril. Pokopali smo ga ob obilni udeležbi sorodnikov in prijateljev 7. decembra. Počivaj v miru — ostalim naše sožalje!

Mozirje. Dne 5. decembra je umrl Anton Hlačun, starejši fant naše fare. Pokojni je bil zglede katoličan in vzoren gospodar na svojem posestvu v Lepi njivi. Bil je imovit in se je tudi ravnal po nauku sv. Cerkve: »Če imaš veliko, dajaj veliko...« Mnogo je daroval za zvonove in podpiral katoliška društva. Reveži so ga daleč naokoli poznali kot svojega velikega dobrotnika. Kako je bil priljubljen, je pokazal njegov pogreb 7. decembra. Rajni dobrotnik počivaj v miru — ostalim naše sožalje!

Dobrna pri Celju. Dne 9. decembra smo spremili k večnemu počitku našega nadvse ljubljivega tovariša Miha Kos, posestnika iz Dobrne. Rajni je bil res ugleden, globoko veren mož, zvest svoji ženi polnih 41 let in še bolj zvest pa je bil Bogu, ki se je zavedal, da za njega živi in bo moral tudi enkrat pred njim dati pravičen odgovor. Da je bil rajni priljubljen med ljudmi, je pokazal spreved rajnega, ki se ga je udeležilo ogromno število njegovih prijateljev in znancev. Pogreba se je udeležila tudi gasilska četa. Spreved je vodil g. dekan Pavel Žagar iz Nove cerkve ob asistenci domačega g. župnika Franca Urleba in g. kaplana Drago Lesjaka. Na pokopališču pri odprtem grobu se je od rajnega poslovil v lepih besedah g. dekan. Rajnemu v čast je daroval g. Josip Mastnak za tukajšnje občinske reveže 100 din. Rajnemu bodi večni mir — ostalim pa naše sožalje!

Polje pri Podčetrtku. Kakor je pred 1900 leti srečal vstali Zveličar na velikonočni ponedeljek na peti v Emavsv svoja učenca, tako je tudi zadnji teden srečal Tebe, dragi Kovačičev Tonček, in Ti rekel: »Pridi!« Ti si Ga spoznal, se mu ljubeznivo nasmehnil in šel z njim v lepšo deželo, kjer je večna pomlad, 39 pomladi si preživel tu na zemlji. Žalostno, kot bi plakali, so zvonili poljski zvonovi, za katere si se Ti največ trudil in nabiral prispevke. Sonce je pokukalo še enkrat v tej zimski puščobi, kakor da bi se hotelo še enkrat posloviti od Tebe. Tužno je bilo slovo na Miklavževo nedeljo za vedno od mame in ateka, bratov in sester, ko si zapustil svojo rojstno hišo in ko si se poslovil še enkrat od prijaznega Brezovca. Dolga vrsta pogrebov Te je spremljala na Tvoji zadnji poti, dokaz, da so Te imeli vsi radi in da nisi imel sovražnika. Domačega g. župnika sta spremljala sosednja gg. župnika. Lepo se je poslovil od Tebe ob grobu domači g. župnik. In pesem, ki jo je zapel domači pevski zbor pri hiši in ono na pokopališču, sta presunili vsakega v srce. Res, bil si žrtev svetovne vojne, kakor je rekel g. župnik v govoru. Mnogim ni prizanesla, tako tudi Tebi ne. Kot prvojenca Te je atek izbral, da mu boš sledil, ko bo on omagal. Cerškov grunt potrebuje močnega, zdravega gospodarja. Radi boleznim si se temu odpovedal in si po okrevanju poiskal novo službo pri svojem bratu Jošku v Velenju. Kakor doma, tako si bil tudi tukaj priden in marljiv kakor čebela. Od zore do mraka Te je bilo samo delo in nič počitka. Toda bolezen se je vgrizla v Tvoje telo in Te glodala tako dolgo, dokler Te ni popolnoma zglodala. Ves strn in izmučen si si poželet, da bi šel domov k ateku in mami. A komaj dva dni si bil doma, pa si se že preselil v večno

življenje. Tonček, spominjaj se nas pri Jezusu in svoji nebeški Mami, mi Te ne bomo pozabili!

Vestnik ZAKS.

Ker se mnogi zanimajo, kaj je z »Brazdo«, objavljamo potek seje širšega odbora ZAKS, ki se je vršila dne 28. novembra v Celju. Najprej so se obravnavale društvene stvari. Stavljen je bil predlog, da dobi ZAKS dva delegirana delegata v Kmetijsko zbornico. Prečitana so bila poročila kmetijskih šol glede uradniškega položaja. Navzoči so z žalostjo ugotovili, da kmetijske strokovne šole v Sloveniji ne soglašajo med seboj v oceni predelanega gradiva in v primerjavi z nižjimi razredi srednjih šol. Z zadoščenjem se je vzelo na znanje stališče šentjurske kmetijske šole, ki je v tem oziru dala najboljšo oceno. Sklenilo se je, da gre deputacija k g. banu, da stvar glede uradniškega položaja razčisti ter da se da čimprej predlog ministrstvu. Stavljen je bil tudi predlog za tečaj za podružnične tajnike, predsednike in blagajnike, ki se bo vršil najbrž v Povernicah, ter predlog za tečaj za občinske tajnike, ki ga naj priredi županska zveza.

Sledila je seja konzorcija »Brazde«. Na glasovanje sta prišla dva predloga. Prvi predlog, ki ga je stavil tov. Munda, je sledeči: Da se »Brazda« združi z glasilom Kmečke zveze. Tov. Ovse- niki in Bantan ta predlog popravita v toliko, da novonastalo glasilo ne sme imeti naslov »Brazda«, ker s tem, da mi ne damo tega naslova, imamo štiri leta pravico list ponovno izdajati. Novo glasilo ne sme biti glasilo Kmečke zveze, ampak splošno stanovsko glasilo. Konzorcij, ki bi to glasilo izdajal, mora biti sestavljen iz članov ZAKS in članov Kmečke zveze v razmerju 1:1. — Drugi predlog mariborske podružnice se je glasil: Da »Brazda« še nadalje izbaja ter da se izboljša glede vsebine tudi s strokovnimi članki. Tiska se pa naj v tisti tiskarni, ki nam nudi najugodnejše pogoje. Nujne društvene stvari pa bi naj objavljali tedniki. — Ker so se nekateri udeleženci glasovanja vzdržali, jih je glasovalo samo sedem. Od teh štirje za predlog mariborske podružnice, a trije za predlog tov. Munde. Zmagal je kljub manjšini prvi predlog, ker je imel tov. Munda s seboj pooblastila za glasovanje. To je do neke mere nepravilno, ker se ni prej javilo, da so glasovnice veljavne. Če bo odbor Kmečke zveze naš predlog sprejel, bomo pač imeli skupno glasilo; če pa ne, bomo morali z vsemi silami podpreti našo »Brazdo«. Ako pa skupno glasilo ne bo odgovarjalo, bomo »Brazdo« izdajali naprej. S tem tako rekoč nismo ničesar izgubili. — Tajništvo podružnice ZAKS v Mariboru.

Otiški vrh pri Dravogradu. Letošnja slaba letina nas je primorala, da smo prodali živino pod ceno, da bi mogli plačati davke. Sadje je še precej dobro obrodilo, zlasti jabolka; zato smo imeli nekaj časa upanje, da bomo za jabolka toliko skupili, da bi se preskrbeli za zimo z živežem, ker mora marsikateri kmet kupovati rž že za setev, za kruh pa sploh vse. Jabolka smo v začetku prodajali po 50 par do 1.50 din za kilogram, pozneje pa sploh ni nihče več vprašal za jabolki. Kar se tiče gospodarstva, je mnogoteri del gozda že popolnoma izžran, zlasti pri nekaterih kmetih, ki so bili primorani v prejšnjih letih sekati dan za dnem; sedaj pa, ko se je cena lesu nekoliko dvignila, je gozd prazen. Žalosten je pogled po takih opustošenih gozdovih. Kdor je bil pred leti v našem Otiškem vrhu, je rekel:

»Vi se še lahko postavljate s svojimi gozdovi, ker stojijo v njih še pravi orjaki!« Sedaj so pa tisti orjaki že zginiti, ostali so še samo panji na njihovem mestu. Naši gozdovi predstavljajo sliko, kakor bi šla preko njih vojna vihra. Pa še druge nesreče nas obiskujejo. Pred nekaj dnevi je pogorela »Peharova« domačija. Ogenj je uničil sploh vse, ker je bilo vse pod eno streho. »Peharova« je sedaj že tretjič pogorelo.

Marija Snežna. Blato imamo takšno, da smo ponekod do kolen v njem. Rdeči petelin je dvakrat zaporedoma zapel, najprej je pogorela Janšnikova gostilna, potem pa pri Sfilgoju hlev in skladišče. Malo pred adventom sta se poročila Tilička Fekonja in Konrad Gungl od Sv. Jurija. Mlademu paru želimo obilo sreče in božjega blagoslova!

Jarenina. Kakor je vojaku potrebna obnovitev v rabi orožja, kar se zgodi pri orožnih vajah, tako je tudi bilo potrebno, da smo imeli po dveh letih obnavljanje sv. misijona. Vsa fara se je odzvala povabilu g. kanonika Čičeka, ki že 40. leto